

Op zoek naar een veilige Haven

Dwars door tornado's heen

Op zoek naar een veilige Haven

Dwars door tornado's heen

Désirée de Haas

Alle namen die in dit boek voorkomen zijn fictief.
De schrijfster wil hiermee hun identiteit en privacy beschermen.

Titel: Op zoek naar een veilige Haven. Dwars door tornado's heen
Schrijver: Désirée de Haas
Coverontwerp: Désirée de Haas
ISBN: 9789463429139
© Désirée de Haas

Voorwoord

Hanneke ken ik ondertussen ruim twintig jaar. Al vanaf het begin van de therapie zette zij zich volledig in. Alle raadgevingen en suggesties volgde zij op en door de jaren heen groeide haar geloof en vond een innerlijke heling plaats.

Daar er behalve veel emotionele pijn ook veel woede in haar zat over alles wat haar was overkomen, ging zij in op mijn voorstel om te gaan sporten. Dit pakte zij gedegen aan en vol overgave stortte zij zich, ondanks haar lichamelijke gebreken, op de apparaten van de sportschool, vaak met humor wanneer zij zich bijvoorbeeld op de roeimachine in balans moest brengen doordat haar armen door haar spasme niet deden wat zij wilde.

Zij is een echte doorzetter. Na iedere tegenslag raapte zij zichzelf weer bij elkaar en gebruikte het als leerschool. Nooit bemerkte ik in haar dat ze bleef steken in de slachtofferrol van ‘arme ik’, ‘waarom ik weer...’ De vraag ‘waarom is mij dit alles overkomen’ heeft zij met veel tranen vergieten en vechten weten te doorworstelen en om te zetten in het delen van haar ervaringen met anderen. Zo is zij in staat anderen te bemoedigen en op te bouwen in vasthoudendheid, doelgerichtheid en geloof. Ze ging door vele dalen heen, maar bleef vechten voor meer inzicht en blijdschap en dat verkreeg zij ook.

Door haar talent voor schilderen kon zij veel emoties omzetten in beeld en kleur. Dat samen met de psychotherapie, het sporten en gebed heeft toenemend rust en blijdschap in haar gegeven. Dit deelt zij graag met anderen. ‘Wat God in mij kan helen, dat kan Hij ook in jou.’

Zij heeft zich ontwikkeld tot een mooie, jonge, krachtdadige vrouw en dat is prachtig om te zien, zeker daar zij in de allereerste plaats haar hemelse Vader daar alle eer en glorie voor geeft.

Ineke van Dok-Mak, psych. drs.

Oktober 2015

Psalm 139 vers 13-16 (HSV)

Want Ú hebt mijn nieren geschapen,
mij in de schoot van mijn moeder geweven.
Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk
gemaakt ben;
wonderlijk zijn Uw werken,
mijn ziel weet dat zeer goed.

Mijn beenderen waren voor U niet verborgen,
toen ik in het verborgene gemaakt ben
en geborduurd werd in de laagste plaatsen van
de aarde.

Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien,
En zij allen werden in Uw boek beschreven,
de dagen dat zij gevormd werden,
toen er nog niet één van hen bestond.

Inleiding

In dit boek laat ik een studente van midden twintig aan het woord die een deeltijd hbo-opleiding pastorale hulpverlening volgt. Drie jaar geleden is zij met deze opleiding begonnen en inmiddels heeft zij het theoriegedeelte afgerond. Nu rest haar alleen nog haar stage.

Haar stage vindt plaats in haar kerkelijke gemeente, een evangelische gemeente waar zij van jongs af aan komt. Ze loopt stage onder begeleiding van een oudstenechtpaar. Eigenlijk mag ze van de school alleen stage lopen onder begeleiding van het voorgangersechtpaar, maar haar gemeente is bij het uitbrengen van dit boek nog steeds vacant. Haar stagebegeleiders, Wim en Marloes, zijn goede vrienden van haar ouders en hun kinderen en zij kunnen het heel goed met elkaar vinden.

Vanaf het begin had ze moeite met haar eindopdracht. Ten eerste vanwege het onderwerp, ‘Macht en manipulatie binnen het geloofsleven’, waar ze niets mee kon. Ten tweede wilden Wim en Marloes dat ze voor haar eindopdracht Hanneke Jachthoorn zou interviewen, die een lichamelijke beperking heeft. De bedoeling van de opdracht was de levensloop weer te geven van iemand bij wie macht en manipulatie als een rode draad door zijn of haar leven liepen, en dan ook nog van iemand waarbij dat in principe nog steeds actueel is. Daarbij moest ze onderzoeken wat macht en manipulatie doen in het leven van de geïnterviewde, welke invloed dat heeft op het dagelijks leven en hoe de persoon ermee omgaat.

Ze hoopt dat u zich kunt voorstellen dat ze behoorlijk gefrustreerd was, omdat ze niet wist wat ze moest verwachten. Ze heeft nog geprobeerd of ze iemand anders voor haar eindopdracht mocht interviewen, maar haar begeleider Wim was vastbesloten en zei dat het goed kwam als zij Hanneke zou interviewen.

En het is goed gekomen. Ze heeft Hanneke leren kennen als een vlotte, enthousiaste vrouw, die confrontaties niet uit de weg gaat. Ze hebben samen gelachen, maar ook gehuild. In de loop der tijd heeft ze van Hanneke mogen leren wat het betekent om vanuit je geloof te leven. Dwars door alle moeilijkheden heen bleef en blijft Hanneke kijken naar Jezus. Graag nodig ik u uit om haar eindopdracht, die nu in boekvorm is uitgekomen, te lezen. Ze hoopt en bidt dat God u zal aanraken en dat u beschikbaar voor Hem bent, ondanks uw omstandigheden. Net zoals Hanneke beschikbaar is voor Hem.

Désirée de Haas

1

Het begon allemaal op een zomerdag in 1970 toen Tomas en Hanneke geboren werden. In de nacht voor de bevalling werd haar moeder wakker, zo vertelt Hanneke mij, omdat ze dacht dat ze in haar broek had geplast. De dag ervoor had ze namelijk bier gedronken. Het bleek echter dat haar vliezen gebroken waren. Ik zie gevoelens van pijn en verdriet op het gezicht van Hanneke nu ze mij dit vertelt, maar ze gaat onverschrokken door. Eerst kwam Tomas, die in een stuit lag. De verloskundige die haar moeder begeleidde, vond het niet nodig om naar het ziekenhuis te gaan, want het kindje was maar klein. Al gauw bleek dat Tomas niet uit het geboortekanaal kon. Snel werd er een gynaecoloog gehaald, die Tomas verlostte maar die ondertussen al overleden was. De gynaecoloog vertelde haar ouders dat ze zich mochten klaarmaken om nog een kindje te ontvangen. Dat was een grote verrassing, verklaart Hanneke, ‘want niemand wist dat mijn ouders zwanger waren van een tweeling’. Omdat Hanneke er niet uit kon vanwege de late geboorte van Tomas heeft zij zuurstoftekort opgelopen, waardoor zij spastisch is geworden.

∞

Meteen werd er een ambulance gebeld om Hanneke naar het ziekenhuis te brengen, want ze was klein en zwak. Hanneke vertrouwt me toe: ‘Wat niemand toen wist, maar waar ik nu van overtuigd ben, is dat God een bedoeling had en heeft met mijn leven.’ Haar moeder bleek er na de bevalling ook slecht aan toe te zijn. Hoe slecht, dat weet Hanneke niet.

Toch vindt ze haar ouders dapper, omdat zij de moed nooit hebben opgegeven. Dit beaam ik van harte, omdat het niet gemakkelijk is om

een kind te verliezen en tegelijkertijd zijn zusje groot te brengen. Het trieste is dat haar vader alleen, met een aantal familieleden, haar broertje heeft begraven. Dit zal wel diepe sporen bij hem hebben achtergelaten, denk ik ondertussen. Tijd om hier verder over na te denken krijg ik niet, want Hanneke is goed op dreef.

∞

Gelukkig knapte Hannekes moeder snel op en kon ze haar dochttertje in het ziekenhuis bezoeken. Elke dag ging ze naar het ziekenhuis en zag ze haar groeien. Kennelijk was ze zo vroeg geboren dat haar moeder de ontwikkeling van haar enkeltjes en elleboogjes heeft kunnen zien.

Spontaan wijst Hanneke een paar witte schoentjes aan die op de kast staan. ‘Kijk’, zegt ze, ‘dit is mijn eerste paar. Nu heb ik aangepaste schoenen, waar ik bijna 12 km op kan lopen.’

Ik sta verbaasd over het feit dat Hanneke zo met moeite en verdriet omgaat en zich niet laat kisten. Snel maak ik in hoofdletters de volgende aantekening: NIET DE OMSTANDIGHEDEN REGEREN IN HET LEVEN VAN HANNEKE!

Enthousiast vertelt ze dat ze het de verpleging toen al moeilijk heeft gemaakt. De verpleging had namelijk haar handjes moeten vastbinden om ervoor te zorgen dat ze de slangetjes niet langer uit haar neus trok. ‘Zo eigenwijs was ik toen al’, lacht ze breeduit. Ongeveer twee maanden heeft ze in de couveuse gelegen, daarna mocht ze naar zaal.

∞

Toen haar moeder in de weken erna bij de huisarts langsging voor controle, vertelde hij haar dat hij op helemaal niets had gerekend. Dit te horen schokt mij, maar dit moet ik later voor mezelf maar